

Овај текст пишем пре гласања у грчком парламенту, где се одлучује о прихватању пакета мера које је Ципрас договорио са ЕУ, зато што мислим да исход гласања неће бити значајан за разумевање онога што се догодило и онога шта ће се догађати у непосредној будућности.

Ципрас је донео одлуку да у овом тренутку не прихвати фронтални сукоб са Тројком. Конкретније, Немачком и Меркеловом, и још конкретније са Шојблеом и светском финансијском олигархијом, уверен да ово није ни последња ни одлучујућа битка.

За узврат, морао је да пристане да буде лично понижен и да потпише споразум који је у низу тачака супротан његовим јавно изреченим уверењима. На другој страни добио је нешто већи пакет који сада наводно износи око 86 милијарди евра (раније је било речи о 53 милијарде).

Међутим, начин на који је Ципрас ломљен у Бриселу само је даље повећао уверење Грка да се од Немачке, а тиме посредно и од ЕУ и еврозоне, може очекивати само најгоре. Меркелова, а нарочито Шојбле, ово су одиграли толико лоше да је сва права мржња према Грцима у целини покуљала у јавни простор и обојила цео споразум. Они су хтели да сруше Ципраса, а омаловажили су цео народ.

Сасвим је јасно да је грчки дуг неодржив и није ту реч о економским аргументима, него о коришћењу економских аргумената да би се једна држава и један народ колонизовали,

прецизније неоколонизовали. Кад их преко уцене да ће им све бити блокирано доведу до тога да све стратешки важне области Грчке пређу у руке поверилаца, дуг ће наравно и у њиховом, поверилачком сценарију, бити отписан.

Супротно очекивањима и хвалисањима финансијске олигархије и њихових политичких егзекутора, целокупан догађај ће битно ојачати, а не ослабити, владајућу коалицију.

Јасно је и сасвим логично да ће доћи до поделе унутар Сиризе, али је готово извесно да ће лидер те нове групације која не прихвата споразум бити Варуфакис. Коалициони партнер ће такође бити против споразума. На тај начин незадовољство Ципрасом неће довести до одливања гласова изван владајуће коалиције.

Владајућа коалиција је на претходним изборима добила 42,4% гласова, дакле 19% гласова мање од броја оних који су се на референдуму изјаснили против Тројке. Велики део тих 19% ће отићи на страну или дела који сада радно означавамо као Варуфакисов покрет или у корист коалиционог партнера. На другој страни, овакав став Ципраса донеће му проценте од гласача ПАСОК-а. Резултат свега тога је да ће садашња владајућа коалиција на наредним изборима, сада у три колоне, врло вероватно узети укупно преко 50% гласова.

Ципрас очигледно чека изборе у Шпанији који су крајем ове године. Ако тамо победе опције које су и иначе сличне структуре као владајућа групација у Грчкој, а које су на локалним изборима добиле већ преко 45% гласова, и освојиле Мадрид и Барселону, онда је неки нови преговарачки положај Ципраса након те победе сасвим другачији.

Грчка - мржна, отпор и попуштане

Пише: Бранко Павловић
четвртак, 16 јул 2015 21:37

...у
...јаје
...у,